

[Kim Behnke]

Det er jo ikke længere tid siden, end sidste gang Folketinget behandlede ca. tusind personer, der skulle have dansk indfødsret, at der var et konkret ændringsforslag fra Fremskridtspartiet gående ud på, at de personer, der havde modtaget dom for straffelovsovertrædelser – oven i købet de mest grelle af dem, hvor der var tale om endog meget voldsomme overtrædelser af den danske straffelov – skulle udgå af lovforslaget. Dér havde Det Konservative Folkeparti haft muligheden for gennem et tryk på knappen under afstemningen at markere, at de synspunkter var andet og mere end tomme presseudtalelser, nemlig også noget, man agtede at efterleve her i folketingsalen.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at hvis vi var i stand til umiddelbart at skaffe 90 mandater, så var der ikke en eneste af de personer, der er straffet for overtrædelse af dansk straffelov, der ville få dansk indfødsret. Men vi har ikke de 90 mandater i øjeblikket.

Samtlige, der på sidste lovforslag var optaget og fik indfødsret, opfyldte de kriterier, som udvalget og Indenrigsministeriet har fastsat i enighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Nedsættelse af den mindste tilladte grundskyldpromille).

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 8/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Lovforslaget fra Kristeligt Folkeparti går ud på at nedsætte bundgrænsen for den kommunale grundskyldpromille, der er fastsat i den kommunale ejendomsskattelev.

Ifølge loven er det den enkelte kommunalbestyrelse, der fastsætter grundskyldpromillen som led i den årlige budgetvedtagelse. Grundskyldpromillen må dog højst være 24 og skal mindst være 6, og det er denne bundgrænse, Kristeligt Folkeparti ønsker nedsat til 5 promille.

De nuværende regler om bund og loft for grundskyldpromillen blev indført i 1986 med virkning fra og med 1987. Indtil da kunne en kommune bestemme, at grundskyldpromillen skulle være nul, altså at der slet ikke skulle opkræves kommunal grundskyld, og 30 kommuner benyttede denne mulighed i 1986. Det er ingen hemmelighed, at indførelsen af bundgrænsen på 6 promille i 1986 ikke skete med den daværende firkløverregerings gode vilje, og den nuværende regering mener stadig, at kommunerne bør have mulighed for frit at fastsætte grundskyldpromillen i nedadgående retning.

Da budgetterne for 1993 blev vedtaget for nylig, fastsatte 73 kommuner en grundskyldpromille på 6, altså på bundgrænsen. Men der er et problem med hensyn til, hvornår man rent praktisk kan gennemføre den ændring, som Kristeligt Folkeparti foreslår. I lovforslaget foreslås det, at det sker med virkning allerede for 1993, men grundskyldpromillerne for 1993 er jo allerede fastsat som et led i de budgetter, kommunerne vedtog inden den 15. oktober.

Dette forhold er forslagsstillerne også opmærksomme på. I bemærkningerne til lovforslaget påpeges det, at indenrigsministeren ifølge den kommunale styrelseslovs § 38, stk. 2, kan fastsætte frister for vedtagelsen af nærmere angivne poster på årsbudgettet. På dette grundlag forventer man, at indenrigsministeren vil udsætte den endelige frist for vedtagel-

[Indenrigsministeren]

sen af grundskyldpromillen for 1993 til den 15. december 1992.

Hertil må jeg imidlertid sige, at efter den pågældende bestemmelse i styrelsesloven kan der forud fastsættes regler om, at visse elementer i budgettet først skal bringes endeligt på plads på et senere tidspunkt end den almindelige budgetfrist, altså den 15. oktober. Bestemmelsen kan derimod ikke anvendes som grundlag for senere ændringer i et allerede vedtaget budget. Hvis der skal tilvejebringes grundlag for at ændre det allerede vedtagne budget, må det derfor forudsættes, at styrelseslovens bestemmelser herom ændres. Jeg finder det principielt betænkeligt at fravige denne bestemmelse og åbne mulighed for, at en så vigtig budgetpost som grundskylden kan ændres, når budgettet først er vedtaget.

I øvrigt må det tages i betragtning, at når budgetterne er lagt, har kommunen dermed taget beslutning om, hvor stor udgiftssiden skal være. Hvis en kommune har haft provenumæssig mulighed for at sænke skatten og er blevet forhindret i at reducere grundskyldpromillen på grund af 6-promille-reglen, kan man vel gå ud fra, at indkomstskatten til gengæld er blevet sat ned. Hvis vi nu gav mulighed for fastsættelse af en lavere grundskyldpromille, kunne kommunerne som modstykke have et ønske om at sætte indkomstskatten op, og det vil sige, at vi tog os den frihed at omgøre byrådenes beslutning om størrelsen af indkomstskatten.

Jeg mener derfor ikke, at lovforslaget bør have virkning allerede fra 1993. Men regeringen støtter fuldt ud forslaget om at nedsætte bundgrænsen for grundskyldpromillen til 5 og gerne endnu lavere, allerhelst til nul.

Else Marie Mortensen (S):

Vi mener, at det foreliggende lovforslag nr. L 46, hvor Kristeligt Folkeparti foreslår at sænke minimumsgrænsen for grundskyldpromillen fra 6 til 5, er udtryk for en lidt speciel tankegang.

De nuværende minimums- og maksimumsgrænser på henholdsvis mindst 6 og højst 24 er jo resultatet af en aftale mellem et flertal af Folketingets partier, og vi har ikke kunnet undgå at undre os lidt over, at der ikke kom et modsatrettet forslag fra Kristeligt Folkeparti, dengang der var tale om et fald i grundpriserne. En sammenhængende tankegang ville set

med vore øjne have udløst et forslag om at hæve grundskylden i den årrække, hvor priserne faldt.

Vi betragter det foreliggende forslag som et angreb på bidraget til den offentlige finansiering gennem grundskatterne, og sådan skal det vel også opfattes.

Vi ved også, at en nedsættelse af skatterne vil resultere i højere priser. Det vil blive de velbærgede, dvs. de etablerede ejere, der vil få gavn af eventuelle højere priser eller nedsættelse af skatterne. De unge, der er i færd med at etablere sig med de byrder, der knytter sig til det, får ikke del i en eventuel lettelse, simpelt hen fordi priserne vil være steget.

Overalt i det politiske liv snakkes der meget om lavere trækprocenter. Vi er også tilhængere af lavere trækprocenter, men vi mener også, at hvis der ligger egentlige hensigter bag snakken om lavere trækprocenter, nytter det ikke rigtig noget, at vi alle sammen har brugt pengene to-tre gange i forvejen på alle mulige andre lettelser. Og i øvrigt vil vi gerne minde om, at tidligere betænkninger fra Indenrigsministeriet og indenrigsministeren rent faktisk viser, at der sker en meget retfærdig fordeling af byrderne via grundskylden.

Socialdemokratiet kan ikke støtte det foreliggende forslag.

Karen Højte Jensen (KF):

I den konservative folketingsgruppe har vi stor forståelse for, at Kristeligt Folkeparti nu fremsætter dette forslag som konsekvens af den 19. almindelige vurdering.

Som ministeren nævnte, blev der gennemført en lovændring i 1987 med henblik på at fastsætte en bundgrænse for grundskylden på 6 promille. Det Konservative Folkeparti har hverken lod eller del i denne beslutning, vi er af den opfattelse, at kommunalbestyrelserne selv skal kunne fastsætte grundskyldpromillen og i øvrigt også beslutte slet ikke at opkræve grundskyld. Men jeg vil gerne understrege, at kommuner, der har fastsat promillen til 6 og har ønsket at neutralisere virkningen af den 19. almindelige vurdering ved budgetlægningen for 1993, har kunnet reducere udskrivningsprocenten tilsvarende.

Hvad angår Kristeligt Folkepartis ønske om at ændre de allerede fastsatte kommunale grundskyldpromiller, er det fra ministerens si-

[Karen Højte Jensen]

de tilkendegivet, at den kommunale styrelseslov ikke giver mulighed for dette. Løbet er altså kørt for 1993, men jeg vil gerne understrege, at vi støtter Kristeligt Folkepartis arbejde og de intentioner, som ligger i lovforslaget.

Erik Larsen (V):

Kristeligt Folkepartis forslag har til formål at sænke bundgrænsen for den kommunale grundskyld fra de nuværende 6 promille til 5 promille, som det også har været nævnt af de tidligere ordførere.

Venstre er af den opfattelse, at der slet ikke burde være nogen bundgrænse, som det var tilfældet frem til 1986, og som indenrigsministeren i øvrigt også nævnte. Vi kan imidlertid støtte lovforslaget fra Kristeligt Folkeparti, fordi det er en bevægelse i den rigtige retning. Den 19. almindelige vurdering har givet kommunerne et større udskrivningsgrundlag, og under hensyn til, at vi ikke ønsker at påføre boligejere eller lejere højere omkostninger, medvirker vi gerne til at imødekomme ønsket om en sænkning af grundskyldpromillen, så det nuværende provenu fastholdes og boligejerne dermed holdes skadesløse i de kommuner, hvor man allerede nu ligger på 6-promillegrænsen.

Beklageligvis kan det foreliggende lovforslag ikke få virkning for 1993, da det vil være i konflikt med den kommunale styrelseslov. Der kan derfor efter Venstres opfattelse måske være grund til at overveje at nedsætte promillen til 4 med virkning fra 1994, og Venstre vil gerne medvirke til et positivt arbejde i udvalget for et sådant ændringsforslag. Men jeg vil endnu en gang understrege, at vi allerhelst så, at der slet ikke var nogen bundgrænse.

Pernille Frahm (SF):

Det er et noget sjovt forslag. Grundvurderingerne er steget, og så skal vi have mulighed for at sætte grundskyldpromillen ned. Med samme argumentation kunne man sige, at folks indkomst er steget, og derfor skal indkomstskatteprocenten sættes ned.

Den anden argumentation er lige så morsom, nemlig at det er af hensyn til det kommunale selvstyre, man skal have mulighed for at sætte grundskyldpromillen ned. Så vidt jeg har forstået, går kommunernes problemer snarere i stik modsat retning lige nu, og jeg kunne da

godt lide at høre dem, der går herop og fortæller om det kommunale selvstyre, argumentere for, at man fik lov til at gå højere op end de nuværende 24 promille.

Dette lovforslag kan SF absolut ikke støtte.

Poul Nødgaard (FP):

Kristeligt Folkeparti skal ikke have utak for dette lovforslag, hvor man foreslår, at kommunerne skal have mulighed for at fastsætte den laveste grundskyldpromille til 5 mod nu 6 med begrundelse i de ret store stigninger i grundværdierne ved den 19. almindelige vurdering.

Fremskridtspartiet ser imidlertid gerne, at man atter genindfører kommunernes frie ret til at fastsætte den nedre grænse for grundskyldpromillen, også selv om dette skulle medføre, at enkelte kommuner ville benytte sig af lejligheden til at nedsætte grundskyldpromillen til nul. Vi har kommunalt selvstyre i Danmark, og det synes jeg også at SF godt kunne skrive sig bag øret.

En anden væsentlig ting, der burde røres ved, men som ikke har været fremme i debatten indtil nu, er den amtskommunale grundskyldpromille. Den er som bekendt på 10 ifølge loven, og dette vil give amtskommunerne en merindtægt på 385 mio. kr. i skjult skatteforhøjelse – vil jeg kalde det – i 1993. Efter Fremskridtspartiets opfattelse bør amtskommunerne også have mulighed for at fastsætte en lavere promille end 10, og jeg mener i virkeligheden, at det er en svaghed ved forslaget, at Kristeligt Folkeparti ikke også har rørt ved det spørgsmål, så vi kunne løse problemerne under én hat.

Jeg har ved flere lejligheder rost indenrigsministerens gode og faste greb om sit ansvarsområde, men i forbindelse med de nye vurderinger kan jeg ikke rose ministeren. Jeg mener, at han burde have haft følere ude vedrørende det forventede gode resultat af den omtalte vurdering.

Da Indenrigsministeriet tilsyneladende har småblundet i timen, bliver følgen, at der i 1993 opkræves milliardbeløb i ekstra grundskatter til kommuner og amter, en helt utilstedelig situation. En sagesløs og uendende befolkning må blot affinde sig med klækkelige forhøjelser af ejendomsskatterne og betale ved kasse 1. Tilliden til det offentliges måde at forvalte tingene på har efter min opfattelse lidt et ganske

[Poul Nødgaard]

alvorligt knæk i den foreliggende situation. Ingen tror vel på, at et flertal i Folketinget har format til her og nu at kræve grundskatterne sat ned fra 1994, når amter og kommuner allerede fra 1993 så let som ingenting har fået deres dræn ned i skatteydernes lommer i form af en opskruet ejendomsvurdering. Man kunne have lyst til at spørge, hvornår et sådant skatte-cirkus skal ophøre.

Og ud over det, jeg har stående i mit manuskript, vil jeg tilføje, at når jeg hører det socialdemokratiske indlæg her i dag, må jeg ryste på hovedet og spørge den socialdemokratiske ordfører: Er det overhovedet ikke nået ind i bevidstheden hos det store Socialdemokrati, at mange, mange mennesker i dette land er særdeles hårdt presset økonomisk set? Det, der sker her, er måske, at man får læsset til at vælte ved at forhøje disse grundskatter, fordi et utal af menneskers økonomi er så ansændt – det tænker jeg også at mange socialdemokraters økonomi er – at der næsten intet skal til for at få det til at vælte. Nej, Socialdemokratiet betragter dette her som en åbenlys lejlighed til at plukke folk endnu mere i skat. Jeg forstår ikke holdningen.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg får anledning til lige at sige noget til hr. Poul Nødgaard, som kritiserer ministeren for ikke at have gjort noget med hensyn til ejendomsskatterne, fordi man burde have vidst, hvilken vej det gik.

Hr. Poul Nødgaard roste netop det kommunale selvstyre og påpegede over for SF's ordfører, at det er ejendommeligt, at man ikke tør give kommunerne frihed til at sætte grundskyldpromillen ned til nul, hvis de ønsker det, men samtidig blev det hævdet, at der er 200 kommuner, der har højere grundskyldpromiller end 6, som kunne have sat den ned.

Det er altså stadig den enkelte kommunalbestyrelse, der har ansvaret for grundskyldpromillen i 200 af landets kommuner, forstået på den måde, at de har valgt, at den skal være højere end 6 promille, og den er fastsat på et tidspunkt, hvor man kendte grundværdierne, havde de faktiske tal.

Så sagde hr. Poul Nødgaard, at man kunne have forventet, at indenrigsministeren havde stukket en finger i jorden og havde forhørt sig om de forventede procenter på grundværdi-

stigningerne ved den 19. almindelige vurdering. Jeg vil blot sige, at vi har spurgt os for på de kompetente steder. Det er ikke Indenrigsministeriet, der forestår vurderingerne, vi er nødt til at spørge de rigtige steder: Hvad er skønnet? Og der har foreligget et skøn, som har dannet baggrund for aftalen mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, og det kan ikke være rigtigt, at ministeren skal gå rundt og stikke fingeren i jorden og spørge tilfældige mennesker, hvad de tror. Man må spørge i de kompetente organer, der har ansvaret for vurderingsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil sige til hr. Poul Nødgaard, at SF vil da vældig gerne anerkende det kommunale selvstyre. Men et ordentligt kommunalt selvstyre forudsætter, at man er villig til at sætte ordentlig økonomi bag de opgaver, som kommunerne pålægges, og ikke spilder tiden på sådan noget pjat som dette her. Grundskylden er den mest progressive beskatningsform, vi har, og den er så godt som umulig at spekulere sig ud af.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Nu skal jeg ikke tage en større debat med indenrigsministeren om dette spørgsmål, men jeg vil stadig fastholde, at da den aftale blev indgået den 11. juni 1992 mellem KL og regeringen, burde man have haft mere fod på ejendomsvurderingen. Der er jo sket det, at kommunerne skulle nedsætte deres grundskyldpromiller – med 0,5 promille mig bekendt – svarende til, at der skulle opkræves 160 mio. kr. mindre i grundskatter.

Nu blev det i stedet til, at man ud over de 160 mio. kr. opkrævede ca. 400 mio. kr. ekstra i grundskatter som følge af den forhøjede vurdering. Og jeg vil fastholde, at vurderingerne var så langt fremskredne på det tidspunkt, da den aftale blev indgået, at vurderingsformændene helt givet havde et rimelig klart overblik den 11. juni, vidste, på landet og ca. 40 pct. i hovedstaden, fordi der forelå en hel masse forvurderinger og lignende. Det kender jeg til fra tidligere. Så jeg køber ikke den påstand. Jeg synes,

[Poul Nødgaard]

det er en kedelig sag, Folketinget er kommet ud i, den kunne have været løst så let som ingenting, hvis aftalen af den 11. juni var blevet skruet sammen på en helt anden måde, end den blev i virkeligheden. Og vi har set, at det er borgerne, der bliver plukket.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige tak til Kristeligt Folkeparti.

I CD er vi særdeles positive over for det forslag, som Kristeligt Folkeparti her har lagt frem. CD har selv fremsat et lovforslag, som kommer til behandling senere, og så kan man jo næsten ærgre sig over, at det ikke kunne behandles sammen med dette lovforslag, som hr. Poul Nødgaard var inde på. Det ville have været smart, hvis man kunne tage dem under ét, fordi vores forslag vedrører amternes mulighed for at nedsætte grundskyldpromillen til under 10.

Kristeligt Folkeparti foreslår, at den lavest tilladte grundskyldpromille, der i øjeblikket er på 6, skal sættes ned til 5 promille, og jeg vil gerne støtte Venstres ordfører og sige, at vi er helt med på, hvis den kunne komme ned på 4. Vi så gerne, at den kom helt ned på nul, som indenrigsministeren også var inde på at det var tilfældet for år tilbage, da der virkelig var kommuner, hvor man slet ikke opkrævede grundskyld.

Jeg var egentlig ikke klogere, end at det var et frit valg for kommunerne. Ganske vist har de lagt budgetter, og ganske vist har de tingene på plads, men jeg troede egentlig, at hvis kommunerne ville være så flinke at sætte grundskyldpromillen ned til 5 allerede fra den 1. januar 1993, som Kristeligt Folkeparti foreslår, kunne de godt gøre det. Men jeg kan forstå på ministeren, at det kan man altså ikke af hensyn til lovgivningen, og det må vi jo selvfølgelig bøje os for.

Men vi støtter fuldt ud dette lovforslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Det foreliggende lovforslag kan ikke få Det Radikale Venstres støtte, og ikke blot fordi det ikke kan få virkning fra indkomståret 1993, som Kristeligt Folkeparti foreslår, og som indenrigsministeren har forklaret så udmærket.

Vi er tilhængere af, at kommunalbestyrelsen skal have frihed til at fastsætte grundskyldpro-

millen, men det skal ske inden for den ramme, vi nu engang har fastlagt, med et minimum på 6 promille og et maksimum på 24 promille. Hvis man skulle gå ind for den tankegang, som ligger til grund for lovforslaget, mener jeg, at vi ville komme i den situation, at vi måtte tage lignende initiativer på andre områder og indstille os på, at hver gang der skete ændringer i ejendomsvurderingerne, skulle vi også ændre den pågældende lovgivning, som det f.eks. er tilfældet her. Og vi vil bestemt fraråde, at man betræder den vej.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det var jo spændende at høre den radikale ordførers tale, men jeg må desværre sige, at jeg blev forfærdelig skuffet, og jeg synes også, Det Radikale Venstre skylder at fortælle befolkningen på en mere klar måde – undskyld, jeg siger det – hvorfor Det Radikale Venstre egentlig har det forældede syn på ejendomsbeskatningen. I denne sag ligger man jo helt på linie med S og SF som i mange andre sager: Jo mere ejendomsskat man kan få ind, desto bedre.

Jeg har forstået, at Det Radikale Venstre også repræsenterer små jordbrug og lign., og derfor forstår jeg ikke partiets holdning og har aldrig kunnet forstå den. Derfor synes jeg, at nu hvor jeg er blevet medlem af Folketinget, er der en passende lejlighed til at bede den radikale ordfører give en kvalificeret redegørelse for, hvorfor man har det forstokkede syn på opkrævning af ejendomsskat. Er Det Radikale Venstre f.eks. klar over, at det, vi taler om her, også i allerhøjeste grad rammer dansk erhvervsliv? Vil de kæmpeforhøjelser af grundværdierne ikke også være til ubodelig skade for dansk erhvervsliv, dansk konkurrenceevne osv.? Jeg forstår ganske enkelt ikke holdningen.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg forstår til gengæld godt Fremskridtspartiets holdning, men at give en mere dybtgående forklaring, som hr. Poul Nødgaard kan og vil forstå, i form af en kort bemærkning, ser jeg mig ikke i stand til.

Men jeg lægger ikke skjul på, at Det Radikale Venstre altid har været tilhængere af en

[Ole Vig Jensen]

grundbeskatning, som det jo også er foreslået her. Og hr. Poul Nødgaard ved selvfølgelig også, at hvis man skulle gå ind på tankegangen bag forslaget, ville det f.eks. få den virkning, at man nogle steder ville se indkomstskatten stige i 1993, og jeg går ud fra, at det heller ikke er noget, hr. Poul Nødgaard ønsker at fremme.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Til det sidste vil jeg godt sige til hr. Ole Vig Jensen, at jeg tror, at alle her i Folketinget er klar over, at det ikke kan lade sig gøre for 1993. Løbet er kørt med udskrivning af skattekort og ejendomsskattebilletter osv. for 1993, så lad os glemme alt om 1993, det løb er desværre kørt på en forfærdelig dårlig måde, men det er historie nu. Nu drejer det sig om at finde nogle gode ordninger, der kan gælde for 1994. Og når hr. Ole Vig Jensen har ca. 2 minutter på talerstolen, forstår jeg ikke, at man ikke bare lige kan løfte låget og forklare, hvorfor Det Radikale Venstre har det forældede syn på ejendomsbeskatning.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg tør måske bruge udtrykket, at vi har et grundfæstet synspunkt. Vi er tilhængere af en minimumsgrænse på 6 promille, men vi er også tilhængere af, at der er et loft, som det foreslås i dette tilfælde. Så enkelt er det såmænd.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge indenrigsministeren, om ikke regeringen føler, at det er vigtigt at holde de løfter, man giver befolkningen. Jeg tænker selvfølgelig her på, at regeringen har meldt klart ud, både om hvilken virkning den 19. almindelige vurdering skulle have på ejendomsskatterne, og om at boligejernes samlede boligudgifter ikke må stige. Og det er jo sikkert indenrigsministeren aldeles bekendt, at ingen af de løfter kan opfyldes, hvis virkningen af den 19. almindelige vurdering får lov til at slå igennem.

Så prøver indenrigsministeren at redde sig selv hjem ved at sige, at nu har han altså talt alvorligt med kommunerne. Og det får os andre til at sige til os selv: Ja, det kommer der nok også noget godt ud af, for det plejer der jo.

Så derfor har jeg et spørgsmål til indenrigsministeren: Med den erfaring, regeringen har med at lave aftaler med kommunerne, som kommunerne er aldeles og totalt ligeglade med, hvad enten det handler om at bruge et særligt bloktilskud til ældreområdet eller efterkomme nogle frivillige aftaler om at nedsætte skatterne, tror indenrigsministeren så ikke, det var på tide, at man begyndte at lave aftaler med kommunerne på en anden måde? Aftaler uden sanktionsmuligheder er faktisk ikke det papir værd, de er skrevet på, og det har befolkningen altså måttet sande indtil flere gange.

Jeg vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at regeringen i sin egen budgetredegerelse har regnet på tingene og fortalt os, at det her betyder 3,4 mia. kr. ekstra i skatteindtægter til amter og kommuner. Det er dog immervæk en slat penge, hr. indenrigsminister.

Men nu er det jo så heldigt, at Fremskridtspartiet ikke havde den samme tyrkertro på de frivillige aftaler. Derfor rejste vi den første dag, Folketinget var samlet, en forespørgselsdebat om simpelt hen at neutralisere virkningen af den 19. almindelige vurdering, så den ikke får nogen indvirkning på hverken ejendomsskatterne eller lejeværdien og dermed på boligejernes boligudgifter, dækningsbidrag eller på erhvervslivets vilkår i øvrigt. Og med den holdning, indenrigsministeren har givet udtryk for heroppefra, at man virkelig mener noget med det her, at man tror, man kan nå det ad frivillighedens vej – men det finder indenrigsministeren nok ud af at han ikke kan – så forventer jeg tilslutning til en dagsorden, som går ud på at neutralisere virkningen af den 19. almindelige vurdering.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Selv om det måske er på kanten af det lovforslag, vi behandler her, at kommentere fru Kirsten Jacobsens spørgsmål til mig om kommunaftalen i almindelighed, vil jeg gerne besvare det, nu hvor det er stillet.

Det danske aftalesystem mellem stat og kommuner er unikt. Det er enestående, og jeg vil gerne præcisere, at der findes ikke andre lande, der har været i stand til at styre de primærkommunale og amtskommunale udgifter så præcist, som man har kunnet i Danmark med baggrund i aftalesystemet, uanset om vi ser på de øvrige nordiske lande eller går over i

[Indenrigsministeren]

en større europæiske sammenhæng. Det er noget unikt, og det er baseret på én ting, nemlig at vi har et kommunalt selvstyre, hvor de folkevalgte i kommunerne påtager sig det ansvar at leve op til den kompetence, de har fået til at udskrive skat hos borgerne, såvel personskat som ejendomsskat.

Så jeg vil sige, at det danske system er unikt, det er velfungerende, og vi har haft gode resultater. Og det afgørende for regeringen er, at hvis kommunerne erkender, at det ikke har været godt nok denne gang, og hvis kommunerne agter at leve op til den 3-årige aftale, som er fastlagt mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, forsøger man alt for at rette op på de skævheder, der har vist sig både sidste år og også i år.

Når det gælder de kommunale grundskyldpromiller, vil jeg blot sige, at de fastsættes af den enkelte kommunalbestyrelse og ikke af regering eller Folketing, sådan som lovgrundlaget er i dag. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der selv må vælge, om man vil være solidarisk og påtage sig sin del af ansvaret eller ej.

Formanden:

Indenrigsministeren har ret. Debatten handler jo om det lovforslag, som er fremsat.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal så holde mig strikte til lovforslaget og kun sige, at det kan godt være, at indenrigsministeren har den opfattelse, at aftalesystemet er unikt, og det kan også godt ske, at det er værre i andre lande. Men det er jo en åbenbar kendsgerning, at en stor del af landets kommuner holder fanen højt og taler om det kommunale selvstyre og giver pokker i de aftaler, som man indgår med regeringen. Det lægger de ikke engang skjul på, det udtaler borgmestre – sågar repræsentanter for Kommunernes Landsforening – sig om i pressen hver dag.

Jeg har meget stor respekt for det kommunale selvstyre, hvis kommunerne var værdige til det selvstyre, overholdt de aftaler, der bliver indgået. Men når de ikke gør det, mener jeg, at regeringen bør have større respekt for borgerne og borgernes økonomi end for det fiktive begreb, som hedder det kommunale selvstyre, hvis det er noget, kommunerne blæser på, når der ikke netop skal holdes valgaler.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det er ikke rimeligt, at fru Kirsten Jacobsen siger, at kommunerne ikke overholder aftalen. Lidt firkantet sagt overholder 2/3 af kommunerne aftalerne til punkt og prikke og mere til, men der er altså en del af kommunerne, der ikke har kunnet gøre det. Det er nok også rigtigt, at der er kommuner, hvor man – måske ud fra en politisk overbevisning – vil gøre noget andet. Men når man ser på helheden, så er det den store majoritet af de folkevalgte, der overholder aftalerne.

En anden side af sagen er, at vi måske skal se på metoder til at sikre, at flere gør det; men det er ikke rimeligt her at sige, at kommunerne som helhed ikke overholder aftalerne, for det gør de.

Formanden:

En kort bemærkning til fru Kirsten Jacobsen – og så slutter vi denne del af debatten.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Lad os så prøve på at tage udgangspunkt i det, ministeren siger, og lad os diskutere noget helt andet, som også har relation til dette lovforslag, og som jeg så måske kan spørge ministeren om.

Selve måden, hvorpå man har vurderet grundværdierne ved denne almindelige vurdering, er jo i hvert fald unik set på baggrund af, hvordan man plejer at gøre det, og det er i hvert fald sket på baggrund af nogle vurderingsvejledninger, som regeringen har udsendt. Derfor kunne det jo være rimeligt at spørge indenrigsministeren, hvordan i alverden de vurderingsvejledninger – som, når man følger dem, giver disse resultater – hænger sammen med de aftaler, som regeringen i øvrigt har lavet med kommunerne, for det er to modstridende enheder, som ikke lader sig forene. Det har vi ikke fået nogen forklaring på.

Det er jo fra centralt hold, at man har udsendt de vejledninger til vurderingsformændene, som har givet de resultater, der nu medfører de høje skatter, og jeg kunne godt tænke mig at spørge regeringen, om man ikke, da man lavede vurderingsvejledningerne, overvejede, at de pr. definition ville umuliggøre disse aftaler.

Formanden:

Så når vi frem til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kofod-Svendsen.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har motiveret forslaget i bemærkningerne, og dem skal jeg ikke gentage. Jeg kan også høre på de forskellige ordførere, at de har læst bemærkningerne.

Jeg vil takke regeringen, regeringspartierne, CD og Fremskridtspartiet for opbakning til forslaget. Jeg må tage til efterretning, at det ikke kan få virkning i 1993; så må vi lade det træde i kraft den 1. januar 1994, hvis der er mulighed for et flertal for det. Ud fra de bemærkninger, der er faldet nu, erkender jeg dog, at der ikke er basis for den store optimisme. Det, der blev sagt også fra Det Radikale Venstre, lød rimelig overbevisende, men tiden kan jo trods alt bevirke, at man ser ting fra en ny side, så man skal aldrig opgive troen på, at det kan lade sig gøre. Det videre udvalgsarbejde vil jo afsløre, hvilken skæbne dette forslag vil få.

Jeg vil endnu en gang takke for den opbakning, der er kommet fra flere partier i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m.v. (Ændring af kompetencereglerne for meddelelse af anke- og kæretilladelse).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ole Espersen (S):**

Det er jo en stort set uændret fremsættelse af et forslag fra sidste år. Vores holdning er fortsat den, at vi foretrækker, det bliver et særligt nævn, der afgør disse procesbevillinger, altså afgør, om man i særlige tilfælde skal kunne gå videre til flere instanser end det, der umiddelbart gælder. Det foretrækker vi, fordi vi synes, at der er en fordel ved, at det er et uafhængigt nævn, der træffer afgørelsen, så der ikke er forudskikket nogen afgørelse fra Højesterets side.

Som sidste år er vi enige med ministeren i, at der kan være situationer, hvor man ud fra samfundsmæssige eller politiske overvejelser kan ønske en yderligere instans' behandling af en sag. Det er et problem, hvad enten man lægger kompetencen hos Højesteret eller hos et særligt nævn, men det er en relevant betragtning, og vi vil prøve at få sikret, at der er mulighed for, at f.eks. en minister eller en regering kan henvende sig til det særlige nævn, hvis der er samfundsmæssige aspekter i en sag.

Igen kan det så være en fordel, at det er et særligt nævn, der træffer afgørelse, for ellers risikerer man jo, at det kun er, når man fra et bestemt politisk hold ønsker en sag prøvet, at det sker. At det er et nævn, der skal modtage henvendelser fra en minister, betyder, at også andre synspunkter end de politiske overvejelser, som vedkommende minister mener bør gøres gældende, kommer med i overvejelserne hos det særlige nævn.

Men i øvrigt er debatten i dag jo nærmest starten på en fortsat udvalgsbehandling, og vi kan love, at lovforslaget vil få en velvillig behandling, som ministeren beder om til sidst – selv om ministeren faktisk beder os om at forkaste forslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Som Socialdemokratiets ordfører nævnte, er dette jo en stort set uændret fremsættelse fra sidste folketingssamling. Jeg har i ledige stunder kigget på, hvor der var sket ændringer i lovforslaget, og det eneste sted, jeg kan finde, der er ændret, er ikrafttrædelsesdatoen; men hvis der er andre ændringer, vil jeg da gerne have det at vide.